

Ye^o

3654

V, 2.

Vitebergensia academica miscellanea.

9

v. Bonsh H. 2

204.

THEOLOGICÆ STUDIO SIS IN ACADEMIA VVITEBERGENSI PACEM P.

UM ex ipso per Spiritum Sanctum revelato verbo facile animadverteret Academiæ VVitebergensis ille nunquam satis laudatus parens & conditor, Saxonie Dux, & creandis Monarchis Romanis Septemvir, FRIDERICUS III. cognomento Sapiens, neminem posse ex divinis Scripturis ad justitiam erudire alios, nisi qui ipse etiam adolescentulus non fuit oblitus justificationes illas Domini, sed qui etiam ab infantia, sacras litteras & testimonia Domini fidelia, sapientiam præstantia parvulis, & super senes intelligere facientia, nosse studuit, adeoq; qui multo tempore, dies & noctes, toto corde & editatus & scrutatus fuit laudem Domini; Cumq; perspiceret, de S. S. judicio repellendos esse ubiq; locorum, ut non fungatur ullo sacerdotio, omnes illos pseudotheologos, qui negligentia vel contemptu talem scientiam in infantia & adolescentia repulerunt: Iccircò omnibus ad ministeriū Ecclesiastici & Theologici eminentiss: auctoritatem aspirantibus, sub ipso initio creatæ Academiæ specialem legem posteris omnibus diligenter observandam, utpote procul ambiguo, præstantissimos Theologos, & in fundamento experientissimos concionatores pro generaturam aut tulit ipse, aut ab antiquioribus mutuo sumptam renovavit.

Verba legis sunt hæc quæ sequuntur: Promovendus in Biblicum (erat is inter quosdam gradus quinque infimus) legitime doceat, vel si facultati videbitur, inspecta sua qualitate jure jurando astringat, se in aliquo studio generali & privilegiato sacræ Theologiæ operam navasse QUINQUENNIO à tempore magisterii in artibus suscepti, vel si eo careat SEPTENNIO, quod audierit cursorem Biblicum atq; Sententiarium. Hactenus verba legis. Biblicum autem (qualem cum primis esse convenit omnem concionatorem) lex illa indigitat in lectione sacrarum Bibliorum veteris & novi testamenti tam probe versatum, ut exactè calleat Biblicarum historiarum omnium omnem seriem, ut introspectam & penitus perspectam habeat veteris & novi instrumenti harmoniam, ut difficilium locorum apparentiumq; antilogiarum concinnam & perspicuam conciliationem, veramq; explicationem, tum ex ipsis fontibus & nativis inguis, quibus S. S. fuit usus, tum ex illa nunquam satis deprædicatâ contextuum collatione, per quam intermedia ex præcedentibus consequentibusq; ratione & jure ita dictante, interpretationem genuinam & accuratam necessario recipiunt, sine hesitatione instituere queat, ut deniq; usum scripturarum in docendo & refutando, in consolando & objurando familiarissimè sibi comparatum promptissimè in casibus quotidianis expedire valeat.

Rationes legis istius, si quis expendere cœperit, reperiet tum alias tum hanc quoq; gravissimam. Etenim, ut satis æstimare licet, etiam olim obtinuerat ea consuetudo, ut professoribus Theologis & sacrarum paginarum interpretibus plurimi Academiæ studiosè seris quàm tanti negotii gravitas & aliæ necessitatis rationes postulabant, sese traderent, dum annorum Academicorum vix partem vicesimam & eam quidem aut omninò ultimam, aut quandocq; vix ultimam, studiis Theologicis reservabant haut pauci. Videbant quippe plurimos non nisi demum anno ætatis 24. aut etiam tardius ad Theologicos Doctores auscultandos animum applicare, imò plurimos in ipso anno gradus assumpti, de quibus lege mentio extat, evocari ad cathedras Ecclesiasticas occupandas. Hi quinec 24. prælectibus Theologicis auscultandis operam navaverant, quanto postea cum commodo (scilicet) Ecclesiis præesse potuerint, omnium prudentum & piorum esto judicium. Divinis igitur mandatis commotus sapientissimus decreti auctor magnas confusiones præcarere voluit, dum omnem ætatem laboris patientiorem & omnem vim memoriæ vegetioris pertinaciorem, sanctioribusq; cum primis debitam, studio Theologico perire noluit.

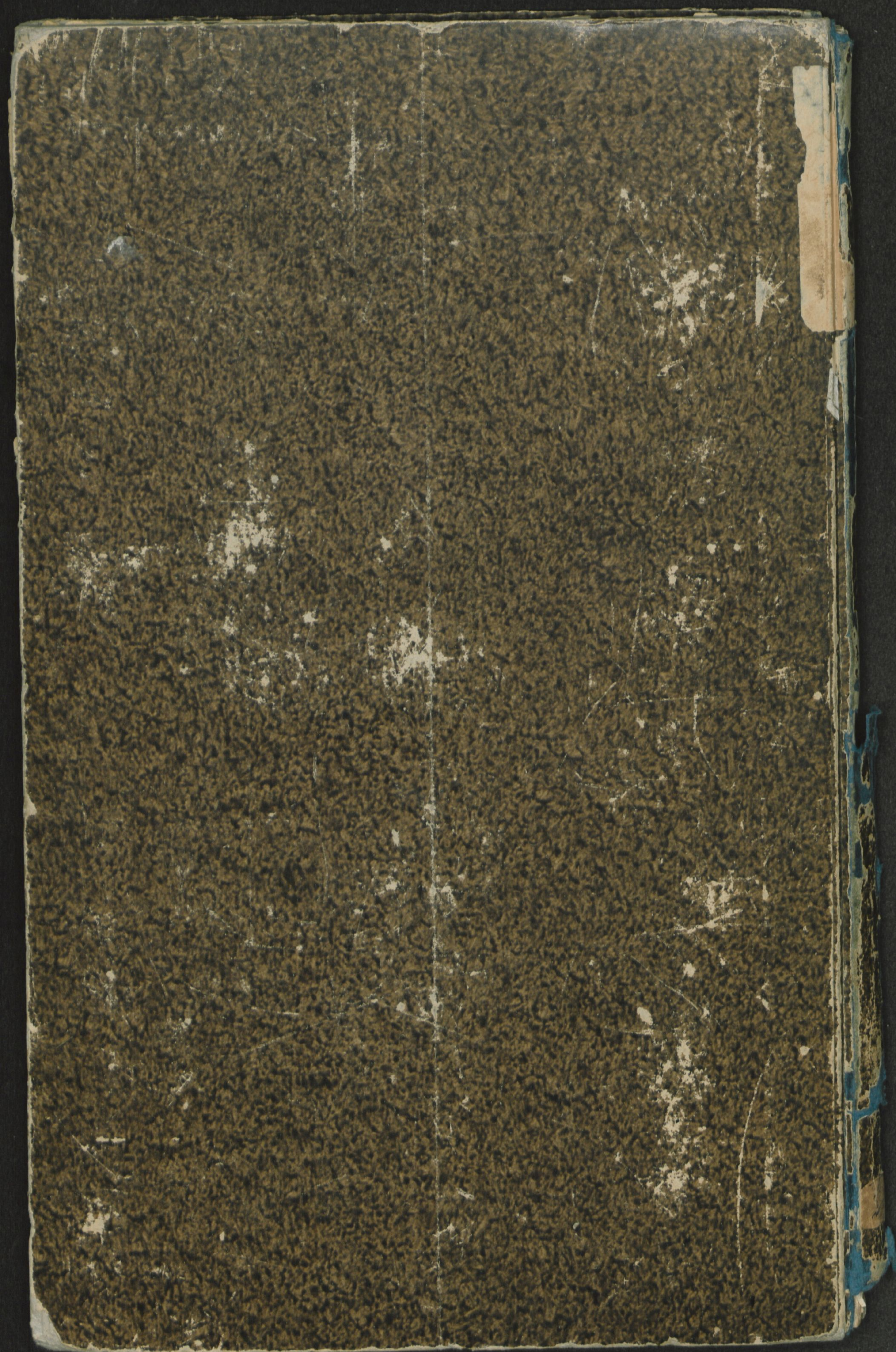
Et hanc legem etiamnum hodie custodiendam esse omnibus ministerii & Theologici ordinis Sæptas ambituris, utiq; non immeritò flagitabunt, quot quot gloriam DEI & sinceritatem religionis nobis & posteris salvam esse exoptabunt. Sed quia non omnibus contingere poterit diuturnior quinquennalis, septennalis, vel decennalis in Academiis commoratio, sine dubio sapientes omnes & gloriæ DEI amantes concedent baud egrè, studiis ipsis providendum esse, quoniam pacto aptè divinis diligentie juvenilis & Academicæ vitæ horis mox post primum ingressum in Academiam paulò maturius pariter ire queant studia illa, Philosophicum, quia eruditam & sobriam philosophiam & cum primis linguarum noticiam magnum DEI munus & Theologi necessarium ornamentum esse experti sumus, & Theologicum, cujus tractatio tandem propria & perpetua esse debet illi, cui Doctoris in Ecclesiis persona fuerit imponenda.

Porrò voluit sapientissimus idem princeps exerceri Biblicum non tantum in novo, sed simul etiam in veteri instrumento, idq; voluit itidem ad mentem & præceptum ipsius S. sancti. Tunc enim cum nondum extabat ullum scriptum novi testamenti, Christus, Abrahamus acclamans divitem ex cælo, Paulus Apostolus & alii ad veterem scripturam proper agebat in Synagogis & vehementer revincebat Judæos publicè, ostendens per scripturas JESUM esse Christum: Sic verè potentes evadent adversus omnia dogmata hærenti libri conjunxerint. Inter scripturas Veteris testamenti ego quoq; hactenus universæ Theologiæ explanando desudavi. Et post primum librum feliciter absolutum dedere libuit. De me nihil aliud subjicio, quam quod consuetâ methodo, fide, diligentiaq; officio tur nos docentes & discentes in hac Academia singulos & omnes, repleaturq; ejus majestatis nostræ, Fiat illud ab hoc tempore & usq; in seculum & finem mundi. AMEN. P. P. D.

amicus acclamans divitem ex cælo, Paulus Apostolus & alii ad veterem scripturam proper agebat in Synagogis & vehementer revincebat Judæos publicè, ostendens per scripturas JESUM esse Christum: Sic verè potentes evadent adversus omnia dogmata hærenti libri conjunxerint. Inter scripturas Veteris testamenti ego quoq; hactenus universæ Theologiæ explanando desudavi. Et post primum librum feliciter absolutum dedere libuit. De me nihil aliud subjicio, quam quod consuetâ methodo, fide, diligentiaq; officio tur nos docentes & discentes in hac Academia singulos & omnes, repleaturq; ejus majestatis nostræ, Fiat illud ab hoc tempore & usq; in seculum & finem mundi. AMEN. P. P. D.

WOLFG. FRANZIUS, Th. D.

DIOSIS IN ACADEMIA GENSI PACEM P.

facile animadverteret Academie VVitebergensis ille nunquam satis laudatus parens & conditor,
 temvir, FRIDERICUS III. cognome
 non fuit oblitus justificationes illas Domini
 senes intelligere facientia, nosse studuit, ad
 de S. S. judicio repellendos esse ubiq; locoru
 in infantia & adolescentia repulerunt: Ico
 ata Academie specialem legem posteris om
 simos concionatores progeneraturam aut
 vendus in Biblicum (erat is inter quosdan
 erali & privilegiato sacre Theologie opera
 m Biblicum atq; Sententiarium. Haeter
 rum Bibliorum veteris & novi testamenti
 veteris & novi instrumenti harmoniam, t
 is & nativis inguis, quibus S. S. fuit usus,
 re ita dictante, interpretationem genuina
 do & objurgando familiarissimè sibi compa
 ec quoq; gravissimam. Etenim, ut satis est
 ici studiosè seris quàm tanti negotii gravi
 ninò ultimam, aut quandoq; vix ultimam
 ricos Doctores auscultandos animum appl
 c 24. prelect nibus Theologicis auscultan
 Divinis igitur mandatis comm
 rie vegetioris pertinaciorem, sanctioribu
 Theologici ordinis Sareptas ambituris, ut
 non omnibus contingere poterit diuturnior
 id egrè studios ipsi providendum esse, qu
 ire queant studia illa, Philosophicum, qui
 esse experti p sitemur, & Theologicum
 in novo, se
 ristus, Abra
 enti fiducial
 a dogmata h
 q; haetenus
 absolutum di
 entiaq; officio
 jus majesta
 P. P. D
 Simuletiam in veteri instrum
 amus acclamans divitem ex
 er agebat in Synagogis & v
 retica illaqueantia animas
 Mose, duce isto Chori prop
 Artis cui Deo me accingam a
 le mandato defungi velim.
 omnis terra nostra, omnis b
 cã REMINISCERE, Anno Christi 1611.

divinis Scripturis ad justi
 s litteras & testimonia Do
 octes, toto corde editatus
 tio, omnes illos pseudotheo
 esiafici & Theologici emi
 tpote procul ambiguo, pra
 utuo sumptam renovavit.
 timè doceat, vel si facultati
 NIO à tempore magisterii
 a autem (qualem cum pri
 alleat Biblicarum histori
 umq; antilogiarum concin
 edicat à contextaum colla
 iunt, sine hesitatione insti
 otidianis expedire valeat.
 rat ea consuetudo, ut pro
 stulabant, sese traderent,
 ut haut pauci. Videbant
 gradus assumpti, de quocum
 postea cum commodo (sci
 r magnas confusiones pra
 beologico perire noluit.
 quot quot gloriam DEI &
 el decennalis in Academiis
 ie juvenilis & Academica
 iam & cum primis lingua
 a & perpetua esse debet illi,
 em & preceptum ipsius S.
 veterem scripturam pro
 ublicè, ostendens per scri
 quot quot utriusq; instru
 rum sacrorum & Oceano
 us utilitatibus hic nihil ad
 Domini Zebaoth subsequa
 stra, omnibus diebus vita

VVOLFG. FRANZIUS, Th. D.